

คิดถึงโคนนทรี ที่เคยนั่ง
ร่ำความหวังมาลัยเป็นใยพัน
ให้เฝ้ารอฟ้าสีครามคงมานั้น
คือคืนวันอบอุ่นอันสุนทร

ซึ่งนนทรีร่วงพรายหลายครั้งแล้ว
ประกายแวววาวระหว่างกลางเกษร
เพลงดอกไม้ใบไม้โรยไหวรอน
เอื้อนออกอ้ออันกลางจิตเป็นนิจมา

ช่วงเวลานานนรีนทร์อันเฝ้ารอ
กับรอยยิ้มเฝื่อนในความเฝ่หา
จุดแห่งความคิดคำนึงซึ่งศรัทธา
มีคุณค่าการคิดถึงเพียงหนึ่งคน

จากวันหนึ่งวันนั้นและวันนั้น
วันนทรีบานระยับประทับต้น
โคนนทรีสีเหลืองอยู่เบื้องบน
ได้โรยหล่นกลีบงามตามลมพา

การสิ้นสุดจุดสุดท้ายปลายความหวัง
ซึ่งฟ้าส่งสายฝนปนหมอกผ้า
และรอยยิ้มพิมพ์ภาพความเฝ่หา
แทนคำรักคำลาอันอาวรณ์

คิดถึงโคนนทรีที่เคยนั่ง
กับความหวังที่หลายปีก่อน
เฝ่หาไฟในฝันอันสุนทร
ได้รอรอนดับไปจากใจเรา